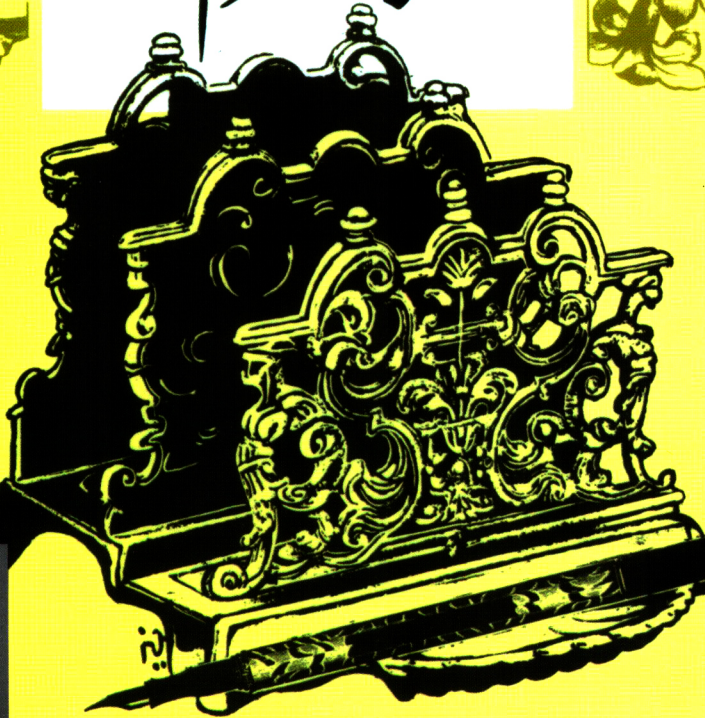

ناور ابراهم

چهل نامہ می کوتاہ بہمہر

چاپ
چہلم

چهل نامہ ی کوتاہ

بہ همسر م

نادر ابراہیمی

- اشاره: آن روزها که تازه تمرین خطاطی را شروع کرده بودم..... ۷
- نامه‌ی ۱: راست می‌گویم. من هرگز یک قدم جلوتر از آنجا که هستم را ندیده‌ام..... ۱۱
- نامه‌ی ۲: بانوی بزرگوار من! عطرآگین باد و بماناد فضای امروز خانه‌مان..... ۱۳
- نامه‌ی ۳: بانو، بانوی بخشنده‌ی بی‌نیاز من! این قناعت تو، دل مرا عجب می‌شکند..... ۱۵
- نامه‌ی ۴: هم‌مقدمِ همیشگی من! مطمئن باش هرگز پیش نخواهد آمد..... ۱۷
- نامه‌ی ۵: عزیز من! «شب عمیق است؛ اما روز از آن هم عمیق‌تر است..... ۱۹
- نامه‌ی ۶: همراهِ همدل من! در زندگی، لحظه‌های سختی وجود دارد..... ۲۳
- نامه‌ی ۷: عزیز من! مدتی ست می‌خواهم از تو خواهش کنم بپذیری..... ۲۵
- نامه‌ی ۸: عزیز من! بی‌پروا به تو می‌گویم که دوست‌داشتنی خالصانه..... ۲۷
- نامه‌ی ۹: عزیز من! روزگاری ست که حتی جوان‌های عاشق نیز..... ۲۹
- نامه‌ی ۱۰: عزیز من! دیروز، به دلیلی چه‌بسا برحق، از من رنجیده‌بودی..... ۳۱
- نامه‌ی ۱۱: بانوی بالا منزلت ما! به یاری اراده و ایمانی همچون کوه..... ۳۵
- نامه‌ی ۱۲: بانوی بزرگوار من! چرا قضاوت‌های دیگران در باب رفتار، کردار..... ۳۷
- نامه‌ی ۱۳: عزیز من! زندگی مشترک را نمی‌توان یک‌بار به‌خطر انداخت..... ۴۱
- نامه‌ی ۱۴: عزیز من! باور کن که هیچ‌چیز به‌قدر صدای خنده‌ی آرام و..... ۴۳
- نامه‌ی ۱۵: بانوی من! دیروز عصر که دیدم رنجیده و برافروخته دربارهی..... ۴۷
- نامه‌ی ۱۶: همگام من در این سفر پُرخطرهِ پُرخطرهِ!..... ۵۱
- نامه‌ی ۱۷: عزیز من! گهگاه، در لحظه‌های پریشان‌حالی، می‌اندیشم که..... ۵۳

نامه‌ی اوّل

ای عزیز!

راست می‌گویم.

من هرگز یک قدم جلوتر از آنجا که هستم را ندیده‌ام.
قلمم را دیده‌ام چنان‌که گویی بخشی از دستِ راستِ من است؛
و کاغذ را.

من هرگز یک قدم جلوتر از آنجا که هستم را ندیده‌ام.
من اینجا «من» را دیده‌ام — که اسیر زندانِ بزرگِ نوشتن بوده‌است،
همیشه‌ی خدا، که زندان را پذیرفته، باور کرده، اصلِ بودن پنداشته، به
آن معتاد شده، و به تنها پنجره‌اش که بسیار بالاست دل خوش کرده...